

1K kapitola 8.

[1] Pokud jde o maso obětované modlám, víme, že "všichni máme poznání". Poznání však vede k domýšlivosti, kdežto láska buduje. [2] Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba. [3] Kdo však miluje Boha, je od něho poznán. [4] Pokud tedy jde o to, zda se smí jíst maso obětované modlám, víme, že modly ani bohové tohoto světa nic nejsou a že jest jen jeden Bůh. [5] I když jsou tak zvaní bohové na nebi či na zemi - jakože je mnoho takových bohů a pánů - [6] my přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho. [7] Ale všichni nemají toto poznání. Někteří jsou až podnes tak zvyklí na modly, že jedí toto maso jako oběti modlám; jejich svědomí je nejisté, a proto je poskvrněno. [8] Pokrm nás Bohu nepřiblíží; nejíme-li obětované maso, nic neztrácíme, jíme-li, nic nezískáme. [9] Dejte si pozor, aby se tato vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé. [10] Když někdo tebe, který máš poznání, uvidí za stolem v pohanském chrámě, zda tím nepřivedeš svědomí toho slabého bratra k tomu, aby také jedl maso obětované modlám? [11] Jenže tak bude ten slabý tvým poznáním uveden do záhuby - bratr, pro kterého Kristus zemřel! [12] Když takto hřešíte proti bratrům a ubíjíte jejich slabé svědomí, hřešíte proti Kristu. [13] A proto: je-li jídlo kamenem úrazu pro mého bratra, nechci už nikdy jíst maso, abych nepřivedl svého bratra k pádu.